

The importance of the quality of coach–athlete relationship for athletes' motivation¹

Antrenör sporcu ilişkisinin sporcuların güdülenmesi için önemi

Murat Özşaker²
İhsan Sarı³
Hatice Omrak⁴

Abstract

The aim of this research was to reveal whether the coach-athlete relationship is a determinant of athletes' motivation. 312 (63.5%) males and 179 (36.5%) females as a total of 491 athletes from team and individual sports voluntarily participated to the research. Mean age of the participants' was found to be 19.11 ± 2.70 . The Coach–Athlete Relationship Questionnaire (CART-Q) and Sports Motivation Scale (SMS) were used as the data collection tools. For the data analyses; descriptive statistics, Pearson's correlation and multiple regression analyses (enter method) were used. Level of significance was determined to be .05. The results showed that intrinsic motivation was significantly correlated with closeness ($r = .235$), commitment ($r = .240$) and complementary ($r = .153$). Also, extrinsic motivation was significantly correlated with closeness ($r = .346$), commitment ($r = .307$) and complementary ($r = .270$). The results of the regression analysis revealed that closeness ($\beta = .197, p = .009$) and commitment ($\beta = .197, p = .006$) were the significant predictors of intrinsic motivation [$F(3, 487) = 12.539, p = .000, R^2 = .07$] and that extrinsic motivation was significantly predicted by closeness ($\beta = .283, p = .000$), [$F(3, 487) = 23.296, p = .000, R^2 = .13$]. As a conclusion, the results of this

Özet

Bu araştırmanın amacı antrenör sporcu ilişkisi ile sporcuların güdülenmeleri arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Bu amaçla takım sporları ve bireysel sporlardan, 312 (%63.5) erkek- 179 (%36.5) kadın sporcu olmak üzere toplam 491 sporcu gönüllü olarak araştırmaya katılmıştır. Sporcuların yaşları 19.11 ± 2.70 olarak belirlenmiştir. Araştırmada, Antrenör-Sporcu İlişkisi Envanteri ve Sporda Güdülenme Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 17 paket programı ile tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi ile analiz edilmiştir. Bulgulara göre, içsel güdülenme ile yakınlık ($r = .235$), bağlılık ($r = .240$) ve tamamlayıcılık ($r = .153$) arasında anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Ayrıca, dışsal güdülenme ile yakınlık ($r = .346$), bağlılık ($r = .307$) ve tamamlayıcılık ($r = .270$) arasında da anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Regresyon analizi sonuçlarına göre yakınlık ($\beta = .197, p = .009$) ve bağlılık ($\beta = .197, p = .006$) puanlarının içsel güdülenmeyi anlamlı olarak açıkladığı belirlenmiştir [$F(3, 487) = 12.539, p = .000, R^2 = .07$]. Ayrıca, dışsal güdülenme ise yakınlık ($\beta = .283, p = .000$) puanı tarafından anlamlı olarak açıklanmıştır [$F(3, 487) = 23.296, p = .000, R^2 = .13$]. Sonuç olarak, antrenör sporcu ilişkisi ile sporcuların güdülenmesi arasındaki ilişkinin pozitif yönde olduğu ve antrenör sporcu ilişkisinin kalitesi

¹ This paper was presented at the 3rd International Exercise and Sport Psychology Congress

² Doç. Dr., Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, muratozsaker@yahoo.com

³ Yrd. Doç. Dr. Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, sarihsan@yahoo.com

⁴ Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, h.omrak.93@gmail.com

research indicate that there is a significant correlation between the coach-athlete relationship and athletes' motivation and that some aspects of the quality of coach-athlete relationship could contribute to athletes' motivation.

artıkça sporcuların güdülenmelerinin olumlu yönde değişeceği belirtilebilir.

Anahtar Kelimeler: Antrenör Sporcu İlişkisi; Güdülenme; Sporcu.

Keywords: Coach-athlete Relationship; Motivation; Athletes.

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

Giriş

Sosyal psikoloji alanında çalışma yapan araştırmacılar bireylerin güdülenmeleri üzerinde etkili olan faktörleri belirlemeye çalışmış ve bu konu üzerinde çeşitli araştırmalar yapmışlardır (Jöesaar ve ark., 2012). Araştırmalara göre içsel güdülenmenin ya da güdülenmenin daha özerk formunun (self-determined motivation) birçok olumlu etkisi bulunmaktadır (Standage, Duda, & Ntoumanis, 2005; Vallerand ve Rousseau, 2001). Bu nedenle birçok araştırmacı farklı alanlarda (spor, eğitim, sağlık) bireylerin güdülenmesi ve güdülenme ile ilişkili diğer faktörler üzerine odaklanmışlardır (Banack et al., 2011, Fenton et al., 2016; Hein ve Jöesaar, 2015; Amorose et al., 2016).

Sporcuların güdülenme durumlarına etki edebilecek birçok faktörün olmasıyla birlikte, antrenör sporcu ilişkisi bu faktörlerin en önemlilerinden birisidir. Dolayısı antrenör sporcu ilişkisi sporcuların motivasyonunu ve motivasyona bağlı olarak artabilecek performansı etkileyebilmektedir (Mageau ve Vallerand, 2003). Antrenör sporcu ilişkisi modeline göre üç önemli husus bulunmaktadır. Bunlar yakınlık, bağlılık ve tamamlayıcılıktır (Jowett ve Nezelek, 2011). Bunlar ayrıca Antrenör-Sporcu İlişkisi Envanteriyle de ölçülmekte ve bu envanterin alt faktörlerini oluşturmaktadır. Yakınlık (Closeness) alt boyutu antrenör ve sporcu arasındaki etkili bağ, birbirlerine karşı duyulan yüksek güven ve saygı, karşılıklı değer vermeyi ifade etmektedir. Bağlılık (Commitment) alt boyutu ise karşılık beklemeden bağlılık göstermek, devamlılık, ilişkiye duyulan istek ve olumlu niyette bulunmayı ifade eder. Tamamlayıcılık (Complementary) alt boyutu ise sorumluluk almak, birlikte kazanma isteği, arkadaşça yaklaşmak gibi özellikleri belirtmektedir (Altıntaş ve ark., 2012). Antrenör sporcu arasındaki ilişki ne kadar kaliteli olursa sportif anlamda da o oranda olumlu sonuçlar elde edileceği belirtilmektedir (Jowett ve Meek, 2000; Jowett ve Ntoumanis, 2004; Adie ve Jowett, 2010). Antrenör sporcu ilişkisi ve sporcuların pozitif gelişimsel deneyimleri ile ilgili olan ve Avustralya'lı 455 genç futbolcu üzerinde yapılan bir araştırmada elde edilen sonuçlar antrenör sporcu ilişkisinin önemini göstermektedir. Bu araştırmanın sonucuna göre antrenör sporcu ilişkisi ile pozitif gelişimsel deneyim arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu belirlenmiştir. Başka bir araştırmada ise antrenör sporcu ilişkisi ile sporcuların tatmini arasında pozitif bir ilişki bulunmuştur (Jowett & Ntoumanis, 2004). Bu doğrultuda, bu araştırmanın amacı antrenör sporcu ilişkisi ile sporcuların güdülenmeleri arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Elde edilen sonuçların antrenör ve sporcu arasındaki ilişki ve güdülenme üzerine Türk sporculara özgü yapıyı ortaya koyacağı düşünülmektedir.

Yöntem

Araştırma Grubu

312 (%63.5) erkek ve 179 (%36.5) kadın olmak üzere toplam 491 sporcu kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenmiş ve gönüllü olarak araştırmaya katılmıştır. Sporcular takım sporları ve bireysel sporlardan seçilmişlerdir. Araştırma grubunu oluşturan sporcuların yaş ortalamaları 19.11 ± 2.70 ve spor deneyimleri 8.30 ± 2.67 olarak tespit edilmiştir. Antrenör sporcu ilişkisini sağlıklı olarak belirleyebilmek için, araştırma grubuna dâhil edilecek sporcular en az bir seneden beri o anki antrenörü ile çalışanlardan oluşturulmuştur. En az bir senedir o anki antrenörü ile çalışmayan sporcular araştırmaya dâhil edilmemiştir. Araştırma grubunun antrenörleri ile ortalama çalışma süreleri 5.39 ± 2.86 yıl olarak belirlenmiştir.

Veri toplama araçları

Antrenör-Sporcu İlişkisi Envanteri (The Coach-Athlete Relationship Questionnaire CART-Q): Bu envanter, Jowett ve Ntoumanis (2004) tarafından antrenör ve sporcu ilişkisini ölçmek amacı ile geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlamasını Altıntaş ve ark. (2012) yapmışlardır. Ölçekte 11 madde bulunmakta ve bu maddeler yakınlık, bağlılık ve tamamlayıcılık olarak isimlendirilen üç alt faktörü oluşturmaktadır. İfadelere verilen cevaplar 1-7 arasında değişmektedir (1: Kesinlikle katılmıyorum-7: Kesinlikle katılıyorum).

Sporada Güdülenme Ölçeği (Sport Motivation Scale): Bu ölçek Pelletier ve diğ. (1995) tarafından geliştirilmiş, Türkçe uyarlaması ise Kazak (2004) tarafından gerçekleştirilmiştir. 28 ifadeden oluşan ölçekte, 1-7 arasında değişen cevap seçeneklerine göre sporcu kendisine en uygun olan seçeneği işaretlemektedir (1: Hiç uygun değil- 7: Bütünüyle uygun). Toplam 6 alt faktörü bulunan bu ölçekte içsel güdülenme, dışsal güdülenme ve güdülenmeme alt boyutlarının puanları hesaplanabilmektedir.

Verilerin Analizi

Verilerin normal dağılımı basıklık (kurtosis) ve çarpıklık (skewness) değerleri ile test edilmiş ve bu değerlerin -1 ve +1 arasında olduğu belirlenerek verinin normal dağıldığı sonucuna varılmıştır. Analizlerde yüzde, frekans, aritmetik ortalama, standart sapma, basıklık ve çarpıklık değerleri kullanılmıştır. Antrenör sporcu ilişkisi ve güdülenme puanı arasındaki ilişkisinin belirlenmesinde Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Antrenör sporcu ilişkisinin güdülenme puanını açıklayıp açıklamadığı ise regresyon analizi (enter yöntemi) ile test edilmiştir. Çoklu doğrusal bağlantı (multicollinearity) sorunu ise bağımsız değişkenler arasındaki korelasyon katsayılarına bakarak incelenmiş ve çoklu doğrusal bağlantı sorunu olmadığı tespit edilmiştir (Pallant, 2007: 149; Tabachnick ve Fidell, 1996:84). Tüm analizlerde anlamlılık düzeyi .05 olarak belirlenmiştir.

Bulgular

Tablo 1. Güdülenme ve antrenör sporcu ilişkisi tanımlayıcı istatistikleri

Değişkenler	Min	Max	Ort	Ss
İçsel Güdülenme	2	7	4,98	0,75
Dışsal Güdülenme	2,5	7	4,93	0,69
Güdülenmeme	1	7	2,75	1,56
Yakınlık	3	7	5,89	0,89
Bağlılık	1	7	5,61	1,04
Tamamlayıcılık	3,25	7	5,90	0,80

Tanımlayıcı istatistiklere göre en yüksek güdülenme alt boyutu içsel güdülenme en düşük ise güdülenmemedir. Antrenör sporcu ilişkisine ait puanlar ise birbirine yakın olmakla birlikte en yüksek boyut tamamlayıcılık alt boyutudur.

Tablo 2. Güdülenme ve antrenör sporcu ilişkisi arasındaki ilişkiye yönelik Pearson korelasyon analizi sonuçları

	Yakınlık	Bağlılık	Tamamlayıcılık
1) İçsel Güdülenme	,235*	,240*	,153*
2) Dışsal Güdülenme	,346*	,307*	,270*
3) Güdülenmeme	-0,073	-0,03	-0,058

*p<.001

Pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre antrenör sporcu ilişkisi alt boyutlarının güdülenme alt boyutları ile düşük ve orta düzeyde pozitif bir ilişki gösterdiği belirlenmiştir. Güdülenmeme alt boyutu ise antrenör sporcu ilişkisi ile anlamlı olarak korelasyon göstermemiştir.

Tablo 3. Antrenör sporcu ilişkisinin içsel güdülenmeyi açıklamasına yönelik regresyon analizi

Değişkenler	B	SH	Beta	t	Sig.
Yakınlık	0,166	0,064	0,197	2,613	0,009
Bağlılık	0,142	0,051	0,197	2,773	0,006
Tamamlayıcılık	-0,133	0,069	-0,142	-1,936	0,053

Bağımlı değişken: İçsel güdülenme
R²= .07

Antrenör sporcu ilişkisinin alt boyutlarının içsel güdülenmeyi açıklayıp açıklamadığına yönelik yapılan regresyon analizi sonucuna göre; yakınlık ve bağlılık alt boyutlarının anlamlı olarak içsel güdülenmeyi açıkladığı tespit edilmiştir ($F_{3,487}=12.539$, p<.001).

Tablo 4. Antrenör sporcu ilişkisinin dışsal güdülenmeyi açıklamasına yönelik regresyon analizi

Değişkenler	B	SH	Beta	t	Sig.
Yakınlık	0,219	0,057	0,283	3,861	0,000
Bağlılık	0,081	0,046	0,122	1,778	0,076
Tamamlayıcılık	-0,032	0,061	-0,037	-0,516	0,606

Bağımlı değişken: Dışsal güdülenme
R²=.13

Antrenör sporcu ilişkisinin alt boyutlarının dışsal güdülenmeyi açıklayıp açıklamadığına yönelik yapılan regresyon analizi sonucuna göre; yakınlık alt boyutunun anlamlı olarak dışsal güdülenmeyi açıkladığı tespit edilmiştir ($F_{3,487}=23.296$, p<.001).

Tartışma ve Sonuç

Bu araştırmanın amacı antrenör sporcu ilişkisinin kalitesi ile sporcuların güdülenmeleri arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Yapılan analizler sonucunda güdülenme ölçeğinden elde edilen puanlar incelendiğinde en yüksek puanın içsel güdülenme en düşük puanın ise güdülenmeme alt boyutlarından elde edildiği görülmektedir. Antrenör sporcu ilişkisi envanterinden elde edilen puanlarda ise en yüksek boyut tamamlayıcılık alt boyutudur. En düşük puan ise bağlılık alt boyutunda elde edilmiştir. Antrenör sporcu ilişkisinin üç alt boyutu olan yakınlık, bağlılık ve

tamamlayıcılık alt boyutlarının güdülenme alt boyutlarından olan içsel güdülenme, dışsal güdülenme ve güdülenmeme puanı ile anlamlı bir ilişki gösterip göstermediğini belirlemek amacı ile yapılan Pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre ise antrenör sporcu ilişkisinin tüm alt boyutlarının içsel ve dışsal güdülenme puanları ile pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişki gösterdiği belirlenmiştir.

Antrenör sporcu ilişkisinin güdülenme puanları üzerindeki etkisi regresyon analizi ile incelenmiştir. Enter yöntemi ile gerçekleştirilen regresyon analizi sonuçlarına göre yakınlık ve bağlılık puanlarının içsel güdülenmeyi %7 oranında açıkladığı tespit edilmiştir. Ayrıca, yakınlık puanı dışsal güdülenmeye %13 oranında anlamlı olarak katkı sağlamıştır. Beta katsayıları incelendiğinde modellere katkı sağlayan bağımsız değişkenlerin hepsinde pozitif değerler görülmektedir, ayrıca Pearson korelasyon katsayıları da pozitifdir. Buna göre, antrenör sporcu ilişkisinin kalitesi arttıkça sporcuların güdülenmelerinin artabileceği belirtilebilir.

Literatür incelendiğinde güncel çalışmalarda da benzer bulgular görülmektedir. Son yıllarda gerçekleştirilen ilgili araştırmalar antrenör sporcu ilişkisinin sporculardaki olumlu etkilerini ortaya koymaktadır. Örneğin, Adie ve Jowett (2010) 194 İngiliz sporcu ile yaptığı çalışmada antrenör sporcu ilişkisinin görev yönelimli hedef belirleme ve içsel güdülenme ile ilişkili olduğunu bulmuşlardır. Riley ve Smith (2011) ise Amerika’da yaşayan 211 genç basketbolcu ile yaptığı araştırmada antrenör sporcu ilişkisinin güdülenme ile ilişkili olduğunu belirtmiştir. Aynı şekilde, Isoard-Gauthier ve diğ., (2016) ise 360 sporcu ile yaptığı araştırmada antrenör sporcu ilişkisinin sporcuların tükenmişliği ile ilişkili olduğunu ifade etmiştir. Parry (2015) ise antrenörün sporcu ile optimum düzeyde yakınlık kurması ile sporcunun daha fazla eğleneceğini belirtmiştir. Son olarak Rottensteiner ve diğ., (2015) ise 15-16 yaş, takım sporcuları ile yaptığı araştırmada, antrenör sporcu ilişkisinin genç sporcuların spora devam etmelerinde (maintenance) ve daha çok çalışmalarında (persistence) önemli olduğunu belirlemişlerdir.

Yukarıda açıklanan bilgiler ve bu araştırmadan elde edilen bulgular göz önüne alındığında antrenör sporcu ilişkisi ile sporcuların güdülenmesi arasındaki ilişkinin pozitif yönde olduğu ve antrenör sporcu ilişkisinin kalitesi arttıkça sporcuların güdülenmelerinin olumlu yönde değişeceği de belirtilebilir. Bu araştırmanın, Türkiye’de yapılan sınırlı sayıda araştırmadan birisi olması ve antrenör sporcu ilişkisi ile sporcuların motivasyonel özellikleri hakkındaki Türk sporculara özgü durumu ortaya koymasından önemli olduğu düşünülmektedir. Sonuç olarak, sporcuların güdülenmelerini olumlu yönde etkileyebilmek için antrenör sporcu ilişkisi konusuna dikkat edilmesi gerektiği ve bu yönde uygun davranışlarda bulunulması gerektiği önerilebilir.

Kaynaklar

- Adie JW, Jowett S (2010): Meta-perceptions of the coach-athlete relationship, achievement goals, and intrinsic motivation among sport participants. *Journal of Applied Social Psychology*, 40, 2750-2773.
- Altıntaş A, Çetinkalp ZK, Aşçı FH, (2012): Evaluating the Coach-Athlete Relationship: Validity and Reliability Study. *Spor Bilimleri Dergisi*, 23(3), 119-128.
- Amorose, A. J., Anderson-Butcher, D., Newman, T. J., Fraina, M., & Iachini, A. (2016). High school athletes’ self-determined motivation: The independent and interactive effects of coach, father, and mother autonomy support. *Psychology of Sport and Exercise*, 26, 1-8.
- Banack, H. R., Sabiston, C. M., & Bloom, G. A. (2011). Coach autonomy support, basic need satisfaction, and intrinsic motivation of paralympic athletes. *Research quarterly for exercise and sport*, 82(4), 722-730.
- Fenton, S. A., Duda, J. L., & Barrett, T. (2016). Optimising physical activity engagement during youth sport: a self-determination theory approach. *Journal of sports sciences*, 1-11.

- Hein, V., & Jøesaar, H. (2015). How perceived autonomy support from adults and peer motivational climate are related with self-determined motivation among young athletes. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 13(3), 193-204.
- Isoard-Gauthier, S., Trouilloud, D., Gustafsson, H., & Guillet-Descas, E. (2016). Associations between the perceived quality of the coach–athlete relationship and athlete burnout: An examination of the mediating role of achievement goals. *Psychology of Sport and Exercise*, 22, 210-217.
- Jøesaar, H., Hein, V., & Hagger, M. S. (2012). Youth athletes' perception of autonomy support from the coach, peer motivational climate and intrinsic motivation in sport setting: One-year effects. *Psychology of Sport and Exercise*, 13(3), 257-262.
- Jowett S Ntoumanis N (2004): The Coach-Athlete Relationship Questionnaire (CART – Q): Development and initial validation. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*, 14, 245–257.
- Jowett S, Meek GA (2000): The coach-athlete relationship in married couples: an exploratory content analysis. *Sport Psychologist*, 14, 157.
- Jowett, S., & Nezlek, J. (2011). Relationship interdependence and satisfaction with important outcomes in coach–athlete dyads. *Journal of Social and Personal Relationships*, 0265407511420980.
- Kazak Z. (2004). A study on reliability and validity of “The sport motivation scale –SMS-” for Turkish athletes. *Hacettepe Journal of Sport Sciences*, 15(4): 191-206.
- Mageau, G. A., & Vallerand, R. J. (2003). The coach–athlete relationship: A motivational model. *Journal of sports science*, 21(11), 883-904.
- Pallant J (2007): SPSS survival manual: A step-by-step guide to data analysis using SPSS version 15. *Nova Iorque: McGraw Hill*.
- Parry, D. (2015). To explore coaches' perceptions of the impact of closeness on the coach-athlete relationship in a team sport (Doctoral dissertation, Cardiff Metropolitan University).
- Pelletier, L. G., Fortier, M. S., Vallerand, R. J., Tuson, K. M., Briere, N. M., & Blais, M. R. (1995). Toward a new measure of intrinsic motivation, extrinsic motivation, and amotivation in sports: The Sport Motivation Scale (SMS). *Journal of sport and Exercise Psychology*, 17, 35-35.
- Riley, A., & Smith, A. L. (2011). Perceived coach-athlete and peer relationships of young athletes and self-determined motivation for sport. *International Journal of Sport Psychology*, 42(1), 115.
- Rottensteiner, C., Kontinen, N., & Laakso, L. (2015). Sustained Participation in Youth Sports Related to Coach-Athlete Relationship and Coach-Created Motivational Climate
- Standage, M., Duda, J. L., & Ntoumanis, N. (2005). A test of self-determination theory in school physical education. *British Journal of Educational Psychology*, 75(3), 411-433.
- Tabachnick BG, Fidell LS (1996): Using Multiple Statistics. Harper Collins Publishers, New York, NY.
- Vallerand, R. J., & Rousseau, F. L. (2001). Intrinsic and extrinsic motivation in sport and exercise: A review using the hierarchical model of intrinsic and extrinsic motivation. *Handbook of sport psychology*, 2, 389-416.

Extended English Abstract

Introduction

In the last decades, the researchers in social psychology have tried to determine the factors that could affect athletes' motivation (Jøesaar et al., 2012). There are many factors that could affect athletes' intrinsic motivation and self-determined motivation and the coach-athlete relationship is one of the most important factors. Therefore, researchers stated that coach-athlete relationship could enhance athletes' motivation and subsequent sportive performance (Mageau and Vallerand,

2003). Many studies carried out in this field have also suggested that when the quality of coach-athletes relationship increases, various positive outcomes could be obtained (Jowett and Meek, 2000 and Jowett and Ntoumanis, 2004; Adie and Jowett, 2010). However, although there have been some researches on this topic, there are not enough studies conducted in Turkey. Thus, the aim of this research was to reveal whether there is a significant correlation between the coach-athlete relationship and athletes' motivation and it was also aimed at whether the coach-athlete relationship is a determinant of athletes' motivation.

Method

312 (63.5%) males and 179 (36.5%) females as a total of 491 athletes from team and individual sports voluntarily participated to the research. The athletes were chosen by convenient sampling method. Mean age of the participants' was found to be 19.11 ± 2.70 , their mean sport experience was 8.30 ± 2.67 . As the data collection tools, The Coach–Athlete Relationship Questionnaire (CART-Q) was used to determine the quality of coach-athlete relationship. This scale was developed by Jowett and Ntoumanis (2004) and adapted into Turkish by Altıntaş et al., (2012). Athletes' sport motivation was measured by Sports Motivation Scale (SMS) which was developed by Pelletier et al. (1995) and adapted into Turkish language by Kazak (2004). For the data analyses; descriptive statistics was used to describe the data. Pearson's correlation analysis was used to determine the correlation between coach-athlete relationship and athletes' motivation. Multiple regression analyses (enter method) was also used to explore the contribution of coach-athlete relationship on athletes' motivation. Normality was checked by skewness and kurtosis values and it was seen that the data was normally distributed. Therefore, parametric analysis was used. Multicollinearity was checked for regression analysis. Multicollinearity problem can occur when the correlation among the independent variables are over .90 (Pallant, 2007: 149; Tabachnick ve Fidell, 1996:84). The correlation coefficients among the independent variables in this research were not over the stated threshold. Thus it was concluded that multicollinearity was not present in the data. Level of significance was determined to be .05 in all the analysis.

Results

The results of Pearson correlation analysis showed that intrinsic motivation was significantly correlated with closeness ($r = .235$), commitment ($r = .240$) and complementary ($r = .153$). Also, extrinsic motivation was significantly correlated with closeness ($r = .346$), commitment ($r = .307$) and complementary ($r = .270$). Amotivation score was not significantly correlated with any of the sub-dimensions of coach-athlete relationship. The results of the multiple regression analysis revealed that closeness ($\beta = .197$, $p = .009$) and commitment ($\beta = .197$, $p = .006$) were the significant predictors of intrinsic motivation [$F(3, 487) = 12.539$, $p = .000$, $R^2 = .07$], complimentary did not significantly contribute to the model. Second regression analysis showed that extrinsic motivation was significantly predicted by closeness ($\beta = .283$, $p = .000$), [$F(3, 487) = 23.296$, $p = .000$, $R^2 = .13$], commitment and complementary did not significantly contributed to extrinsic motivation.

Discussion and conclusion

As a conclusion, the results of this research indicate that there is a significant correlation between the coach-athlete relationship and athletes' motivation and that some aspects of the coach-athlete relationship could contribute to athletes' motivation. The relevant literature also revealed that coach-athlete relationship can contribute to athletes in many ways (Adie and Jowett, 2010; Riley and Smith, 2011; Isoard-Gautheur et al., 2016; Parry, 2015; Rottensteiner et al., 2015). For instance, Adie and Jowett (2010) conducted a research with 194 English athletes and found that the coach-

athlete relationship has a significant relationship with task orientation and intrinsic motivation. Moreover, Riley and Smith (2011) found out, in a study carried out with 211 young basketball players, that there is a significant relationship between athletes' motivation and coach-athlete relationship. In the light of the findings from the relevant literature and the findings of this research, we could say that there is a significant relationship between coach-athlete relationship and athletes' motivation and that coach-athlete relationship could partly contribute to athletes' motivation. This research is one of a few studies conducted in this topic in Turkey and it reveals the characteristics of Turkish athletes regarding their coach-athletes relationship and motivation.